

SENTÈNCIA DE 23 DE SETEMBRE DE 2004

Prescripció extintiva de les obligacions mercantils: determinació del seu abast.- Eficàcia dels contractes

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil HOME ENGLISH,S.A va interposar demanda de reclamació de quantitat, de data 27-11-2003, envers el Sr. Jonathan O.B., segons la qual sol·licitava la condemna a l'abonament de 2.091 €, pel preu del curs d'anglès subministrat, amb més els interessos legals i les costes processals.

La part defenent va oposar-se a la demanda, per escrit de data 11-12-2003, i demana la desestimació de la demanda, atesa la viabilitat de l'excepció de prescripció i, de forma subsidiària, la desestimació de la demanda quant al fons i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 25-3-2004, essent la seva part decisòria la que segueix: "DECIDEIX: Que donant lloc a la present demanda, ha de condemnar i condemna a la part defenent a pagar a l'agent:

a) l'import de 2.091,52 EUR, més interessos legals a comptar de l'11 de desembre del 2003.

b) Les costes judicials causades inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, limitant la reclamació de la part adversa en concepte de rescabament d'honoraris d'advocat i procurador a la quantitat màxima de 500 euros".

III.- La part defenent ha interposat recurs d'apel·lació contra la sentència dictada i, en data 4-6-2004, va presentar llur escrit de conclusions, on pels arguments que en el mateix es contenen, va sol·licitar la revocació de la sentència d'instància.

Per el contrari, la part apel·lada, en el seu escrit de contesta a les conclusions, de data 29-6-2003, va demanar el refús del recurs interposat i la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La resolució d'aquest recurs d'apel·lació exigeix tractar de forma separada els dos greuges o motius d'apel·lació que formula la part defenent, i ara recurrent. Pel que fa al primer dels mateixos, aquest es destina a combatre la no apreciació pel jutge a quo de l'excepció de prescripció triennal, tota vegada que, al seu parer, estem front a una relació de caire mercantil, sense que sigui necessari que ambdues parts siguin comerciant, sinó només que una d'elles ho sigui i la relació s'emmarqui en el seu gir professional i amb ànim d'obtenir un lucre.

Quant a aquest primer motiu d'apel·lació, aquest no pot triomfar, tota vegada que aquesta Sala ja es va pronunciar recentment en la seva sentència 22 de juliol de 2004, on examinava si la venda d'un curs d'anglès per la mateixa societat anònima a una altra persona podia o no incardinar-se en el concepte de venda mercantil, als efectes de resultar d'aplicació la prescripció triennal i no l'usatge omnes causa, que determina un termini de trenta anys. Per tant, simplement cal ara reproduir de nou els mateixos arguments que vam explicitar en aquell cas, idèntic al que ara ens ocupa, i que fonamentaven el refús de l'excepció de prescripció.

En efecte, en aquella resolució, aquesta Sala assenyalava que "Pel que fa referència a l'articulació de l'excepció de prescripció, existeix ja una doctrina establerta per aquesta Sala que ha vingut assenyalant que aquelles obligacions que es deriven de contractes mercantils es troben sotmeses a un termini de prescripció diferent al general i trentenari de l'usatge omnes causae (cfr. Llibre VII, títol II, constitució 2ª del volum 1r de les Constitucions i altres drets de Catalunya). Aquest termini específic de tres anys es fonamenta en el costum andorrà i en els paràmetres que regeixen les legislacions mercantils més modernes, tota vegada que la celeritat i agilitat del tràfic mercantil requereix un termini molt més breu de prescripció amb la funció d'atribuir seguretat a les operacions i transaccions mercantils. Entre altres

sentències, aquest Tribunal Superior ha establert la doctrina esmentada en les seves sentències de 18-1-1996, 4-4-1996, 10-7-1997, 30-9-1999, 30-11-2000. Nogensmenys el que s'ha exposat cal que la relació existent entre les parts pugui merèixer la qualificació de mercantil en el cas que ens ocupa.

En efecte, si s'analitza el cas present, es pot concloure que ens trobem front a la venda d'un curs d'anglès per un preu cert i determinat on la part venedora és una mercantil anònima i la part compradora un consumidor. L'existència del caire mercantil de la compravenda requereix segons la sentència del Tribunal Superior de la Mitra de 5-12-1983 i d'aquest Tribunal Superior de 26-9-2002, en un supòsit de vendes de llibres i mercaderies, que concorri l'ànim de lucrar-se en la revenda i en el supòsit que ara s'analitza és constatable que el mateix no concorre. Cal afegir també que aquesta mateixa conclusió es pot assolir de l'estudi dels articles 1 i 2 del Decret de 4-10-1969. Així, l'article 1, des d'una òptica subjectiva, ens diu que són comerciants el que exerceixen actes de comerç i en fan llur professió habitual, per la qual cosa s'ha de considerar com a no comerciant a la part compradora del curs, mentre que l'article 2, des d'un punt de vista objectiu, entén que són actes de comerç "Tota compra de gèneres i articles, per a revendre'ls, sigui al natural, sigui després d'haver-los elaborat o simplement per llur arrendament d'ús. També ho serà tot negoci de venda de béns immobles per a la seva revenda". Tampoc des d'aquesta línia d'idees la venda efectuada pot encabir-se dins la consideració de negoci mercantil".

II.- El segon dels motius o greuges d'apel·lació es destina a combatre el fons de l'afer i, en aquest sentit, manifesta que atesa la fluïdesa verbal i de convenciment del venedor del curs, el defenent no s'adonà fins a un moment posterior que el curs adquirit no era el que se li havia exposat i va procedir a desplaçar-se a Barcelona per retornar el material.

Aquest argument tampoc pot reeixir. En efecte, la part apel·lant es limita a repetir els motius emprats a la contesta a la demanda per a oposar-se a la pretensió de la part agent, però no impugna les apreciacions i fonamentacions de la sentència d'instància. Així, en aquesta s'estableix que la part defenent podia haver desistit del curs d'anglès en el període de set dies que concedeix el contracte (període de reflexió), sense que s'hagi provat que ho hagués fet i, malgrat les seves asseveracions, tampoc ha provat que el curs hagués estat

retornat. En definitiva, establerta una relació obligatòria entre les parts, derivada d'una compravenda, i originats drets i obligacions entre les parts, excepte el període de reflexió, les parts resten vinculades per la força del contracte i no pot quedar a l'arbitri d'una d'elles ni la validesa ni l'eficàcia del mateix. I, en aquesta òrbita d'idees, s'ha d'indicar que la inidoneïtat del curs d'anglès adquirit, així com el retorn del material i l'acceptació d'aquest retorn per part de la mercantil agent, requereixen provar-se a les actuacions, tota vegada que constitueixen fets impositius, extintius o excloents, essent la càrrega probatòria de la part que els al·lega i, per tant, perjudicant a la mateixa la seva manca de prova. Aquestes consideracions condueixen indefectiblement al refús del recurs interposat per la part defenent.

III.- El rebuig del recurs d'apel·lació es tradueix, en matèria de costes processals, segons el que es disposa al Codi 7,51,5, a la imposició a la part recurrent de les costes processals.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació formulat pel Sr. Jonathan O.B. contra la sentència, de data 25-3-2004, dictada per l'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, i confirmar íntegrament la seva part dispositiva. Procedeix imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-